

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

טיוטא בלבד, דף מוגה ומורחב ישלח בהקדם

בכורות נח.

ניחא ליה דליתעביד מצוה בממוניה, עי' פרי חדש או"ח תלד' ג' מה שהוכיח מכאן שגם במקום שמפסיד מעט אמרינן הכי דהא בקרבן מפסיד את האימורין וכו', ועי"ש מה שהקשה וחילק בין הפסק בגוף המצוה שניחא ליה להפסד שנגרר מחמת המצוה שלא ניחא ליה עי"ש עוד. (ע"ע ריטב"א ומרדכי ב"מ כט; ובמאירי בפסחים ד:).

שואלין ודורשין וכו' למאני נ"מ עי' מגילה ד. בתוס' שיש לעסוק בהל' החג, ועי"ש בר"ן מה שהקשה על זה, ותי' דהנ"מ לאיזה שאלה להקדים לענות, ועי' באה"ל תכט' א'. ולגבי שאר החגים כו סוכות ושבועות, עי' ב"י וב"ח תכט', ועי"ש באור הגר"א, וחת"ס ע"ז ה; ועי"ש אליה רבה איפה החיוב לדרוש בזה.

רשב"ג או ב' שבתות, עי' טורי אבן מגילה כט: למה נקט בלשונו ב' שבתות ולא יד' יום,

אדר המוך לניסן לעולם חסר, ובר"ה יט: נשארה הגמ' בקושיא על האומרים כן, עי' טורי אבן שם, וכן ביאר מאמתי החלה תקנה זו.

אי אפשר לעשר ביו"ט משום סקרתא עי' פרש"י, וע"ע רמב"ם שבת כג' יד', ועי' שי למורא.

תוד"ה ואי אפשר, במה שהקשו דתיפול"ל ממה שאסור להקדיש ביו"ט, עי' חגיגה ח. תוד"ה משום מה שתירצו בכמה אופנים.

בן עזאי אומר וכו' כקליפת השום, ובאור דבריו עי' רמ"ע מפאנו עשרה מאמרות ח"ה חיקור הדין יא', של"ה שבועות קפא. עיון יעקב וכן יהוידע.

חוץ מן הקרח, עי' רש"י ותוס' כאן ובסנהדרין קיג. למי הכוונה, ועי' שו"ת מהרי"ק החדשים יב' מי גדול ממי, ועי' שיחות מוסר להגר"ח שמואלביץ תשל"א מאמר יח'.

ע"ב

ובטל אחד מן האלולין, ועי' רש"י ותוס' שנחלק אי כאן יכול ליטול בידיים, עי' צאן קדשים ועי' חזו"א כד' ה'.

עשירי ודאי ולא עשירי ספק, וקשה מסיפא דמתניתין דאי קפץ מן המעושרין דאסרינן מספק? עי' נודב"י מהדו"ת יו"ד קצו', ובשערי יושר ש"א פ"ה.

ועי"ש (שער"י הנ"ל ונודב"י שם קצד') מה שבארו לדעת הרמב"ם דכל ספק מן התורה מותר למה בעי קרא, ועי' בית יצחק שער הספיקות בהקדמה.

עי' באור שמח ביכורים יא' טז' אי דין זה נאמר גם בספיקא דדינא או רק בספק במציאות, ועי' מנחת חינוך שס' י' שהקשה מהא דכל בהמה היא ספק טריפה ורק על פי רוב מכריעים לאכלה עי' מה שתירץ.

קפץ אחד מן המנויין וכו', עי' תוס' ב"מ ו: ד"ה קפץ שהקשו למה לא יבטל ברוב? עי' תי' וע"ע תוס' ר"פ, ריטב"א ותוס' רא"ש שם, ובעיקר הדין אי שייך ביטול לדבר פטור שיתחייב עי' קובץ הערות נט' א', ובמש"כ התוס' דליכא הכא דין קבוע עי"ש חי' ר"ש שקאפ סי' ז' ושיעורי ר"ש ח"א קיב', ובתי' הרא"ש והריטב"א עי' שב שמעתתא ש"ב טו', שו"ת רעק"א תניינא קח' ושערי יושר ש"א פ"ה.

לא קרא שמו עשירי מנין וכו', ואי בעי מנין (בלא קריאת שם) או שסגי בהעברה? עי' רש"ש, ליקוטי הלכות, וחזו"א כז' ט'.

כשם שהתרומה גדולה ניטלת באומד ו', ואם יש מצוה ליטול באומד או שרק מותר? עי' תוד"ה כשם, תרומות א' ז' ושם בפ"י הרמב"ם והר"ש, ועי' רמב"ם וראב"ד תרומות ג' ד' ושם בכס"מ והרדב"ז, ועי' רמב"ן וריטב"א גיטין לא.

תוד"ה כשם, נתקשו מהו אומד בתרומה גדולה, הלא חיטה פוטרת את הכרי? ותי' דקאי אשיעורי חז"ל עין יפה וכו', וע"ע גליון הש"ס בירושלמי תרומות א' ד' מה שתירץ לפי התור"ד קידושין נח: דיש שיעור נתינה בתרומ"ג מה"ת, וע"ע בראשית ביכורים.

עוד שם בתוס' כתבו דמסוגיין נראה דדינו של אבא אלעזר נאמר גם במעשר ראשון, ועי' ועי' מנחות נד: תוד"ה ניטלת דקאי רק במע"ש ועני, עי"ש בשיטמ"ק.

ובמחשבה, מהו? עי' רש"י ותוס' וע"ע תוס' גיטין לא. ובתפארת יעקב שם.

ועי' שו"ת רעק"א ח"א כט' ל' שדן למה מברכים על הפרשה ולא הוי כמו בטל חמץ שכיון שהוא בלב אין מברכין, ועי' אמרי בינה דיני שבת כ' ומעדני ארץ תרומות ב' טז'.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה'
להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.